

11. GIBANICA, KLAPA 2: VIA NEGATIVA, "POLJUBAC"

Čudesan poljubac

Predstava 'Poljubac' djelovala mi je čudesno zbog izvrsno izbalansirane izvedbe duboko protkane pritajenom čulnošću i spoznajom da je u samoj svojoj pojavnosti golo tijelo posve bezazleno

Objavljeno: 14.5.2023. 19:14:24

Izvor: kritikaz.com
Autor: Olga Vujović

"Poljubac" / Marcandrea

Plesači i performer **Kristina Aleksova** i **Loup Abramovici** izveli su predstavu ***Poljubac*** autorice i koreografkinje **Kristine Aleksove** uz glazbu kontrabasista **Tomaža Groma** u produkciji **Via Negativa** kao dio natjecateljskog programa **11. GIBANICE – bijenala slovenske suvremene plesne umjetnosti** u Ljubljani (CK Španski borci, 24.2.2023.). U toj predstavi sve pomalo „uvrnuto“ (mada, kada se radi o kolektivu Via Negativa ništa nije neočekivano!) pa gledatelji sjede na pozornici dok se izvođači provlače četveronoške kroz gledalište i prelaze iz reda u red na najteži mogući način – preko naslona. U prvom susretu s izvođačima, nakon rastvaranja zastora, vidimo dvoje ljudi kako bezazleno sjede u gledalištu. Nakon drugog otvaranja zastora situacija se stubokom mijenja jer su oni sada nagi, a kreću se tako da im se naizmjenice vide tek pojedini dijelovi tijela: između redova crvenih sjedalica bjelasaju se ruke, noge, leđa ili stražnjice (oblikovateljica svjetla **Špela Škulj**). Taj gotovo nadrealni prizor obogaćuju čudesni zvukovi koje izaziva **Tomaž Grom** trzanjem žica, lupkanjem lopticama i prelaženjem gudalima po „bokovima“ kontrabasa te vibracijama kuglica i metalne kutijice u udubini upaljenog zvučnika.

Aleksova i Abramovici ustrajno obilaze cijelo gledalište, dakle i balkon, pa Abramovicijevo sjedenje na rubu ograde djeluje pomalo zastrašujuće (spoznaja da neće skočiti ne sprečava gledatelje da se ne lećnu). Iako se izvedba sastoji od njihovog ritmičkog prolaženja kroz redove i prelaženja preko naslona sjedalica tako da se ne vide „eksplicitni“ dijelovi tijela, u jednom se trenutku njih dvoje ipak susretnu u – poljupcu. Od tada prestaje njihova razdvojenost i ništa više nije kao prije: priljubljuju se kao da su u poljupcu svi dijelovi njihovih tijela! Iako se oboje kreću na usporedivo blizak način, kretanje muškarca izdašnije nameće njegovo tijelo našim pogledima što neočekivano otkriva sličnost s gotičkim likom Raspetog ili vretenastim muškim tijelima na Schieleovim slikama.

Predstava ***Poljubac*** djelovala mi je čudesno zbog izvrsno izbalansirane izvedbe duboko protkane pritajenom čulnošću i spoznajom da je u samoj svojoj pojavnosti golo tijelo posve bezazleno.